

stáva bezúčinným a že je jedine rozhodné doručenie učené právnomu zástupcovi. Naopak z ustanovenia § 79, odst. 2 tr. p. plynie len toľko, že doručenie právnomu zástupcovi súkromného žalobcu je dovolené s účinkom aj pre súkromného žalobcu, neplynie z neho však ani, že by nebolo dovolené doručiť súdne rozhodnutia súkromnému žalobcovi, keď preukázal advokáta alebo oprávneného zmocnenca k prijatiu súdnych rozhodnutí, ani že doručenie súdneho rozhodnutia súkromnému žalobcovi je neúčinné voči jeho právnomu zástupcovi.

Ponevác pätnásťdenná lehota podľa § 276, odst. 1 tr. p. sa má počítať od 3. mája 1935, kedy súkromnému žalobcovi bolo doručené súdne usnesenie o skončení vyšetrovania s výzvou podľa § 276, odst. 1 tr. p., a druhé doručenie dňa 4. mája 1935 jeho právnomu zástupcovi nemohlo pre súkromného žalobcu založiť novú lehotu k podaniu obžaloby a po uplynutí lehoty v § 276, odst. 1 tr. p. uvedenej nemal súkromný žalobca už právo podať obžalovací spis, treba mať za to, že obžalovací spis odovzdaný dňa 20. mája 1935 na poštu a došlý k súdu dňa 22. mája 1935 nebol zákonnou žalobou a mal byť zamietnutý.

Ponevác obžalovací spis bol nezákonne podaný, nemohol byť predmetom trestného pokračovania a mal byť obžalobným senátom zamietnutý. Krajský súd mal teda pre nedostatok zákonnej obžaloby trestné pokračovanie podľa § 276, odst. 1 a § 277, odst. 2 tr. p. zastaviť.

Následkom toho je rozsudok vrchného súdu s celým pokračovaním, ktoré nasledovalo po podaní obžalovacieho spisu, čo do oboch obžalovaných zmätočný podľa § 384, čís. 11 tr. p., ktorého zmätku treba dbať z úradnej povinnosti podľa posl. odst. cit. paragrafu.

Preto postupoval najvyšší súd čo do obžalovaného A. podľa § 34, odst. 1 por. nov. a § 404, odst. 1 tr. p. a čo do obžalovaného B. podľa § 387, odst. 4 tr. p., lebo okolnosť prospešná pre obžalovaného A., ktorý zmätočnú sťažnosť podal, vyskytuje sa aj dotyčne obžalovaného B., ktorý opravného prostriedku nepoužil, a uznal tak, ako vo výroku je uvedené.

Čís. 6195.

Nie je dôvodom k navráteniu v predošlý stav pre zameškanie lehoty k prevedeniu zmätočnej sťažnosti, stalo-li sa zameškanie omylom personálu advokátskej kancelárie obhájcu.

(Rozh. zo dňa 5. mája 1938, Zm III 136/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prečin ťažkého ublíženia na tele z neopatrnosti zamietol žiadosť obžalovaného o navrátenie v predošlý stav.

Z d ô v o d o v:

Obžalovaný včas ohlásil proti rozsudku odvolacieho súdu zmätočnú sťažnosť a žiadal za doručenie opisu onoho rozsudku cieľom jej odô-

vodnenia. Rozsudok bol do kancelárie obhájcu doručený dňa 5. februára 1938. Obhájca obžalovaného previedol však zmätočnú sťažnosť až dňa 28. februára 1938, tedy po uplynutí osmidennej lehoty, stanovenej v § 388 tr. p. a § 31, odst. 2 por. nov. pre odôvodnenie zmätočnej sťažnosti. Preto súčasne s odôvodnením zmätočnej sťažnosti podal obhájca obžalovaného menom tohoto tiež žiadosť o navrátenie v predošlý stav podľa § 463 tr. p.

Tejto žiadosti nelze priznať úspech. Podľa cit. ustanovenia môžu sa domáhať navrátenia v predošlý stav strany, ktoré nejakú lehotu zameškaly bez vlastnej viny alebo bez viny svojho zástupcu, ďalej z nevedomosti alebo pre inú neprekonateľnú prekážku.

V tomto prípade bola lehota k podaniu odôvodnenia zmätočnej sťažnosti zameškaná následkom omylu personálu advokátskej kancelárie obhájcu obžalovaného, lebo na vlastný omyl sa žiadateľ ani neodvoláva. Omyl kancelárskeho personálu, záležajúci v tom, že do kancelárie doručený opis rozsudku odvolacieho súdu neodovzdala táto včas do rúk obhájcových, mohol byť odstránený patričnou kontrolou v advokátskej kancelárii a nemožno preto ustáliť, že zameškanie lehoty sa stalo pre neodstrániteľnú prekážku alebo bez viny obhájcu žiadateľovho.

Nie sú tedy dané podmienky navrátenia v predošlý stav, predpísané v § 463 tr. p. Žiadosť obžalovaného je preto bezzákladná a bola zamietnutá.

Čís. 6196.

Stvrzenka, vydaná podnikateľom dolu odběrateli uhlí podle § 18 zákona z 21. prosince 1923, čís. 1 Sb. z. a n. z roku 1924, a § 33 vládn. nař. z 25. dubna 1924, čís. 89 Sb. z. a n., není veřejnou listinou ve smyslu § 199, písm. d) tr. zák.

(Rozh. ze dne 12. května 1938, Zm I 1049/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199, písm. d) tr. z., zrušil napadený rozsudek a podle § 259, čís. 2 tr. ř. zprostil obžalovaného obžaloby pro zločin podvodu podle §§ 197, 199, písm. d) tr. z., jehož se prý dopustil tím, že v letech 1936 a 1937 (správně 1935 a 1936) v T. padělal potvrzenky dolu »M.« v K., tudíž veřejné listiny, při čemž jeho zákazníci a státní správa měli na svém majetku a poslední také na svém právu dohlédacím utrpěti škodu.

Z d ů v o d ů :

Zmateční stížnosti opřené o důvody zmatečnosti podle čís. 5, 9 [zřejmě 9 a) a 9 b)] a 10 § 281 tr. ř., nelze především upřít oprávnění, pokud s hlediska důvodů zmatečnosti podle čís. 9 a 10 § 281 tr. ř. na-